

SCHRIFTELIJKE VRAGEN AAN HET COLLEGE (artikel 41 RvO)

Datum indienen: 4 september 2018

Naam vragensteller: dhr. J.W. Egtberts

Vraag gericht aan: college

Onderwerp: Sociaal domein (vragen ex art. 41 Reglement van Orde) - vervolg

Het college wordt verzocht de volgende vragen zo spoedig mogelijk schriftelijk te beantwoorden:

1. Naar aanleiding van het antwoord op de eerste vraag (kortgezegd: het "spannings- veld tussen Wmo, Wlz en Zvw") wordt onze zorg niet geheel weggenomen. Het lijkt er op dit moment op dat door de schotten tussen de drie zorgwetten wel degelijk nog mensen "buiten de boot vallen", zo blijkt ook uit signalen die ons vanuit onze achter- ban bereiken.
Er wordt door het college verwezen naar een bijlage waarin informatie te vinden zou zijn over een "pilot" Wmo/Wlz, maar deze bijlage is niet bij de brief aan ons te vinden.
Aangezien het beleid van de gemeente Duiven er steeds op is gericht om te zorgen dat niemand buiten de boot valt door de schotten tussen de drie zorgwetten vinden wij het zorgwekkend dat er niet meer inzicht gegeven kan worden over óf er mensen "tussen wal en schip raken", hoe vaak dat gebeurt en hoe gemeente(n), zorgkantoor (-kantoren) en verzekeraars er zorg voor dragen dat dit voorkomen kan worden.
Zoals gezegd: wij krijgen signalen dat het gebeurt, kan het college toezeggen dat zij naar deze materie nader onderzoek gaat (laten) doen en hierover de raad informeert?
2. In antwoord op onze derde vraag sluit het antwoord van het college niet aan op de bevindingen van de Nationale Ombudsman en onze vragen.
Het college beschrijft de opzet van het loket WWZ en de "specialistische benadering" tijdens keukentafel- gesprekken.
De Nationale Ombudsman onderkent de noodzaak om (ook) specialisti- sche kennis te kunnen inschakelen, maar richt zich heel specifiek op "domein over- schrijdende" expertise: specialisten, die door hun achtergrond, opleiding of ervaring in staat zijn over de grenzen van hun eigen expertise/specialisme heen te kijken en te zoeken naar oplossingen, met name in complexe en meervoudige problematiek.
3. Naar aanleiding van uw antwoord op vraag 7 sub a rijzen bij D66 Duiven toch nog vragen.
Voor ons zijn de beginselen van bestuur van rechtszekerheid en rechtsbescherming van groot belang. De mogelijkheid om in bezwaar te gaan en - zo nodig - beroep in te kunnen stellen zijn daarbij essentieel. Strikt formeel doet een inwoner, wanneer een beroep gedaan wordt op de Wmo of Jeugdwet, een aanvraag ex art. 1:3, lid 3 (letterlijke tekst: "*Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een belanghebbende, een besluit te nemen.*").
Het niet afgeven van een beschikking ex art. 1:3, lid 2 (letterlijke tekst: "*Onder beschikking wordt verstaan: een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.*") leidt ertoe dat de weg van bezwaar en zo nodig beroep wordt afgesneden. Ook

al is sprake van een advies of doorverwijzing, zoals u in uw antwoord benoemt, kan dit als conclusie - en derhalve als besluit - opgenomen worden in het schriftelijke gespreksverslag van het zgn.

Keukentafelgesprek.

Bent u bereid om op deze wijze inwoners de rechtszekerheid en rechtsbescherming te bieden die zij - juist als zij in een kwetsbare positie zitten en advies of doorverwijzing soms het gevoel kan geven "van het kastje naar de muur gestuurd te worden" - verdienen?

4. Uw antwoord op vraag 8 rondom huishoudelijke hulp is een antwoord met een hoog theoretisch gehalte. De praktijk, zo blijkt uit diverse casussen die ons ter ore zijn gekomen, is weerbarstiger: vaak wordt, ook bij langdurige ziekte (d.w.z. langer dan drie weken), geen vervanging ingezet door de aanbieder van huishoudelijke hulp in de vorm van zorg in natura.

In vakantieperiodes worden cliënten simpelweg geïnformeerd dat er geen vervanging is, waardoor men gedurende deze vakantieperiode geheel zonder huishoudelijke hulp komt te zitten. Wij zijn van mening dat iemand die een indicatie heeft voor een X aantal uren per week huishoudelijke hulp dat X aantal uren ook 52 weken per jaar behoort te krijgen. Het geeft geen pas dat het risico van ziekteverzuim bij een zorgaanbieder wordt afgewenteld op cliënten, laat staan het niet vervangen van personeel dat recht heeft op vakantie.

In onze optiek is dan sprake van een vraagstuk dat te maken heeft met de rechtmatigheid van uitgaven van de gemeentelijke overheid. De gemeente Duiven betaalt voor huishoudelijke hulp die geïndiceerd is, maar de ingekochte zorg wordt niet geleverd.

Onze vraag is of u, zo nodig in Liemers verband, de afspraken die met zorgaanbieders gemaakt zijn rondom huishoudelijke hulp en continuïteit van zorg bij ziekte of vervanging wilt herzien, zodanig dat cliënten krijgen waar ze recht op hebben: X uur per week, 52 weken per jaar.

Inleiding:

Op 17 mei 2018 heeft D66 Duiven aan het college een achttal vragen gesteld inzake het Sociaal domein. Op 19 juni 2018 (kenmerk: Z/18/037139/201367358) heeft het college een antwoord geformuleerd op onze vragen. Naar aanleiding van deze beantwoording, waarvoor wij onze dank uitspreken, resten nog een aantal vervolgvragen.

Ondertekening

Hoogachtend, namens D66
Duiven,

dhr. J.W. Egtberts,
fractievoorzitter

Datum beantwoording: 4 december 2018

Antwoord college:

vraag 1.

Het college dient te handelen voor wat betreft de 3 zorgwetten binnen de door het Rijk gegeven kaders

inclusief de daarbij behorende budgetten. Het college is zich bewust van de schotten tussen deze zorgwetten. Om die reden heeft het college een beleidsafspraken vastgelegd zodat de inwoners die het betreft in beeld komen. Het college stuurt u de beleidsafspraken in de bijlagen van dit schrijven toe.

vraag 2.

In Duiven wordt in de lokale toegang bij enkelvoudige vragen gewerkt met specialisten die zijn geschoold in het voeren van het keukentafelgesprek, die met een brede blik kijken naar de vraag van de inwoner, signaleren en vervolgens kunnen doorverwijzen. Wanneer het een multiprobleem casus betreft wordt er in de lokale toegang gewerkt met duo's die vanuit verschillende expertise gezamenlijk regie voeren met het gezin.

vraag 3.

Het college biedt een mogelijkheid aan de inwoner die een melding doet in de vorm van een aanvraag om een gesprek. In een gesprek kan duidelijk worden dat de maatwerkoplossing waar de inwoner aanspraak op maakt toch niet de oplossing is. De inwoner wordt in de gelegenheid gesteld om een aanvraag te doen waarop een beschikking wordt afgegeven waarin de aanvraag wordt afgewezen, in de vorm van een negatief besluit. Hierop is bezwaar en beroep mogelijk.

vraag 4.

Het college verwijst in verband met deze vraag naar het antwoord dat eerder in de brief van 19 juni is gegeven. Er is in de geschetste situatie geen wijziging opgetreden.

Ondertekening

**keuze aangeven*

1. 201363845 Bijlage: Werkafspraken zorgval Wmo